

Suflet de Femeie

În taina Femenității

Motivația Dragostei

Limbajele iubirii la copii

Credința Mărturisită

Feminitatea, darul lui Dumnezeu

*“Frumusetea este umbra lui Dumnezeu
asupra Universului”*

Gabriela Mistral

CUPRINS

La această apariție au contribuit următoarele persoane:

Adela Baci
Camelia Mărginean
Carmen Buhnă
Carmen Nistor
Erika Moga
Izsak Edit
Lidia Oltean
Luminița Buhnă
Magda Simon
Maria Petruș
Mărioara Vasilca
Mirela Damian
Nora Fărăgău
Persida Sas
Rodica Barabas
Vituș Nuța

COLECTIVUL DE REDACTIE:
Rodica Baci
Mia Pop
Lidia Aldea
Violeta Molomfălean
Adriana Someșan

DESIGNER:
Natalia Baci

TIPARIT LA:
Apostrof

Frumusețe în orice anotimp	3
Credința mărturisită	4-5
Motivația dragostei	6-7
A intrat mântuirea în casa noastră	8
Să nu mai fie zile triste	9
Oglinda libertății	10-11
Limbajele iubirii la copii	12-14
În taina feminității	15
Feminitatea, darul lui Dumnezeu	16-17
Vindecarea	18-19
Frumoasă și feminină	20
Călătorie în Israel	21
Experiențe	22
Femeia	23
Rețete	24-25
Astmul	26-27
Centru medical MATER	28
Ioana Decor	29
Tipografie	28
Romane Ligia Seman	30

Frumusețe în orice anotimp

A venit toamna, încep să se ofilească petale, să se îngălbenească frunze, frigul face diminețile parcă mai puțin prietenoase, iar serile vin mai repede ca până acum, ziua s-a scurtat, noaptea e mai lungă și toate acestea ne fac să ne gândim, de vrem de nu vrem, că trecem și noi încet, încet, încet ...

Mai ales la femei, toamna apare sentimentul de îngrijorare privind bătrânețea, singurătatea, ne gândim că mâine poate nu vom mai avea atâta putere de muncă, vom avea mai multe riduri și mai multe fire albe, ne gândim la toamna vieții. Odată cu plecarea copiilor sau a nepoților la școală mama sau bunica devine nostalgică și rasfoiește amintirile de peste vară când a petrecut alături de cei mai mici clipe înălțătoare: s-au jucat, au citit, s-au rugat împreună și au povestit mult, însă acum realizează că a mai trecut un an.

Dacă anotimpurile ne amintesc că suntem trecătoare, că ne schimbăm și nu rămânem mereu la fel de tineri, nu rămânem mereu cu aceeași înfățișare, nu vrem să ne întristăm ci ar trebui să învățăm de la plante și flori ceva mult mai adânc. Primăvara și vara grădinile ne înveselesc cu frumusețea florilor în explozia multicoloră pe fond verde, dar toamna, chiar dacă nu prea mai zărim flori, putem vedea culoarea fructelor sau a legumelor care nu numai că sunt aspectuoase, dar ne sunt de mare folos. Spre exemplu vița-de-vie este mult mai atrăgătoare toamna când boabele de struguri reflectă lumina soarelui, chiar dacă petale de floare nu mai are și frunzele încep să se ruginească, aceste boabe dulci de struguri fac vița să fie și foarte căutată și iubită .

Sigur cel mai înțelept om, regele Solomon, spune: *"Frumusețea este desartă"* referindu-se la frumusețea exterioară, dar tot el spune:

"Farmecul unui om consta în bunătatea lui."
Aceasta ne motivează să investim mai mult în interiorul nostru, în frumusețea sufletească, care nu pierde și ne ajută să trăim o viață de valoare indiferent de vârstă.

Priviți la femeile trecute prin viață, mame, bunici, stăbunici, adevărate grădini, bogate în tot felul de roade ale înțelepciunii, bunătății, ale facerii de bine și fiți încredințate că femeile sunt frumoase indiferent de anotimp, indiferent de vârstă!

Feodor Dostoievski (1821-1881) unul dintre cei mai importanți scriitori ai lumii, a cărui operă este o strălucită replică literară și filosofică la criza socială și spirituală a vremii sale, spunea: **"Frumusețea va salva lumea!"**
FRUMUSEȚEA ESTE HRISTOS!

Acestă Frumusețe Perfectă ne dorim să o oglinдим tot mai mult.

Rodica Baci
Biserica Betania

Credința mărturisită

Cuvintele sunt cel mai puternic lucru din Univers. Totul a venit din cuvinte: "și Dumnezeu a zis să fie ...-lumină, cer, pământ, soare, lună etc.". "La început a fost Cuvântul" (Ioan 1:1). "Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu" (Evrei 11:3). Cuvântul lui Dumnezeu este lege spirituală și ea există pentru a funcționa în favoarea noastră. Ea este tot așa de sigură ca orice altă lege naturală: legea gravitației, legea electricității ș.a. ("dacă vei face așa, se va întâmpla așa..."). Pentru o mai bună înțelegere, aș vrea să vedem cum funcționează legea electricității. Dacă lucrăm cu legea care controlează forțele electrice și ne supunem ei aplicând-o corect, ea poate lucra spre binele nostru pentru a lumina, pentru a produce căldură, a găti etc. Dacă însă aplicăm greșit legea, aceeași energie ne poate produce răni sau chiar să ne omoare. Tot astfel sunt cuvintele care ies din gura noastră. Ele vor lucra în favoarea ta pentru a te duce departe în viață dacă le controlezi și le faci să se supună legii spirituale care este Cuvântul lui Dumnezeu.

"Cuvintele, guvernate de legea spiritului, devin legi spirituale folositoare dar cuvintele nefolositoare vor lucra împotriva ta. Lumea naturală trebuie să fie controlată de omul care vorbește Cuvântul lui Dumnezeu. Rostirea Cuvântului lui Dumnezeu este putere creatoare. Cuvântul lui Dumnezeu care se naște în inima ta, apoi este alcătuit de limbă și rostit de gura ta devine o forță spirituală care eliberează forța lui Dumnezeu în tine." (Charles Capps - "Puterea creatoare a cuvintelor").

Cuvântul lui Dumnezeu generează credință și ea trebuie mărturisită cu gura pentru a fi eliberată. Credința care nu e mărturisită cu gura este ca și gazul care nu a fost aprins. Rostirea Cuvântului lui Dumnezeu îl va aduce pe Dumnezeu în scenă pentru că "Eu veghez asupra Cuvântului Meu, ca să-l împlinesc" (Ieremia

1:12). Așadar, stă în puterea noastră să eliberăm forța divină din noi (Cuvântul lui Dumnezeu).

"Mai mare este Cel care este în noi decât cel care este în lume" (1 Ioan 4:4). Când crezi că ceea ce spui se va împlini, atunci ai la dispoziție puterea creatoare. Cuvintele pe care le rostești fie te eliberează fie te înlănțuie. "De aceea vă spun că orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit și-l veți avea" (Marcu 11:24). Acesta e motivul pentru care diavolul vrea să vorbim lucruri negative. Singura putere pe care o are asupra creștinilor este de a-i înșela prin minciunile lui. Dacă reușește să te facă să crezi și să mărturisești cu gura cuvintele lui, tu eliberezi puterea lui. Repetând continuu ceea ce a spus diavolul ("sunt bolnavă", "nu mă descurc cu banii", "copiii nu mă ascultă") tu ajungi să crezi în necredință iar rugăciunea ta nu va mai fi de folos.

Aș vrea să-ți redau una din mărturiile pastorului Charles Capps din cartea "Puterea creatoare a cuvintelor". Într-o dimineață, pe când se ruga Domnului și spunea "Tată, m-am rugat și nu funcționează", Dumnezeu i-a vorbit: "Ce faci?". "Mă rog", a răspuns el. Și Dumnezeu a continuat: "Ba nu, tu nu te rogi, tu Mi te plîngi". "Cine ți-a spus că nu funcționează?". Șocat, după ce s-a gîndit puțin a răspuns: "Păi, cred că diavolul mi-a spus asta". Atunci Dumnezeu i-a spus unele lucruri care i-au transformat radical viața: "Aș aprecia dacă ai înceta să-Mi spui ceea ce ți-a spus diavolul. Tu Mi te-ai rugat să te fac să prosperi și să-l alung pe diavol din calea ta. Nu Eu sunt cel care e cauza problemelor tale. Tu ești atacat de cel rău și Eu nu pot face nimic în direcția asta. Tu însuși M-ai îngrădit prin cuvintele gurii tale și lucrurile nu se vor schimba deloc în bine pînă când nu-ți schimbi mărturiile și nu începi să fii de acord cu Cuvântul Meu. Tu acționezi cu teamă și necredință. Ai întărit cuvintele celui rău în numele tău, cu

propria ta gură ai eliberat puterea dușmanului și dacă Eu aș fi făcut ceva pentru asta ar fi însemnat să îmi calc Cuvântul și Eu nu pot face asta." Înțelegeți de ce "poporul piere din lipsă de cunoștință"? (Osea 4:6). Când spui cuvinte negative, care n-ai vrea să se-ntîmple, tu aplici o lege: "ce seamănă omul, aceea va secera" (Galateni 6:7) și îl împiedici pe Dumnezeu să te asculte. Nu Dumnezeu te judecă, ci vei fi osîndit chiar de cuvintele tale (Matei 12:37).

Vorbirea noastră ar trebui să fie conform Scripturii. Dacă cineva e bolnav, ar trebui să rostească: "durerile noastre le-a luat asupra Lui", "prin rănilor Lui suntem tămăduiți" (Isaia 53:4-5). Dacă cineva e în nevoie, ar trebui să spună: "Domnul este Păstorul meu, nu voi duce lipsă de nimic" (Psalmul 23:1). Ți-aș da o sugestie: caută cîteva versete care se potrivesc situației cu care te confrunți, pune-le la persoana întâi și repetă-le continuu. Acestea îți vor întări credința. "Împotriviți-vă lui tari în credință" (1 Petru 5:9). Credința apare mai repede când te auzi pe tine însuși repetînd lucrurile pe care le-a spus Dumnezeu decât dacă le auzi de la altcineva. "Orice armă făurită împotriva mea va fi fără putere" (Isaia 54:17). "Dumnezeu mă iubește și nu va îngădui nici un lucru rău în viața mea"... Cu câțiva ani în urmă un ziar publica următoarele: "Partea creierului care controlează vorbirea e conectată la fiecare nerv din organism". Ce înseamnă asta? Că fiecare cuvînt pe care îl spui îți afectează sănătatea. Rostind cuvinte bune "ele sunt sănătate pentru tot trupul" (Proverbe 4:22). Poate te șochează să spui astfel de lucruri cînd situația ta arată altfel. Doresc să-ți amintesc ceva: noi am fost chemate să trăim prin credință, nu prin vedere. . Dumnezeu, în Genesa, cînd a văzut întunericul, nu a spus 'Ce întuneric e!' ci 'Să fie lumină!'. El n-a spus ceea ce-a văzut, ci ceea ce a vrut să fie. Haideți așadar să chemăm și noi lucrurile care nu sunt ca și cum ar fi (Romani 4:17). Ceea ce tu simți sau vezi

nu are nimic de-a face cu faptul că Dumnezeu spune adevărul. Tu ești biruitoare nu din cauza a ceea ce simți sau vezi, ci pentru că așa spune Scriptura. "Oricine este născut din Dumnezeu biruiește lumea" (1 Ioan 5:4).

"Fiii veacului acestuia", pe care Biblia îi numește "înțelepți" (Luca 16:8) au descoperit legea "ce seamănă omul aceea va secera" (Galateni 6:7) și pentru că o aplică au reușit să-și schimbe viața. Vorbirea lor sună cam așa: "sunt înțeleaptă", "sunt sănătoasă", "mă descurc bine" – chiar dacă situația lor arată contrariul. Cînd le auzi, ai impresia că tot timpul se laudă. Dar ele folosesc cu înțelepciune legea pe care au descoperit-o.

Cuvintele sunt lucruri care la început se pot doar auzi și nu vedea, dar odată rostite ele iau substanță și trec printr-un proces de venire în lumea fizică – se materializează.

Îmi place versetul 3 din Iuda "Preaiubiților, pe cînd căutam cu tot dinadinsul să vă scriu despre mîntuirea noastră de obște, m-am văzut silit să vă scriu ca să vă îndemn să luptați pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna". Parcă ar vrea să ne spună: "Nu vă opriți doar la mîntuire, aceasta e doar începutul. Îndrăzniți să trăiți viața din belșug pe care ne-a adus-o Domnul și Mîntuitorul nostru Isus Hristos". "Duceți mîntuirea voastră pînă la capăt" (Mîntuiți-vă și sufletul și trupul). "Prin mărturisirea cu gura se ajunge la mîntuire" (Romani 10:10). "Să ținem fără șovăire la mărturisirea credinței noastre, căci Credincios este Cel ce a făcut făgăduința" (Evrei 10:23). "Ei l-au biruit prin sîngele Mielului și prin cuvîntul mărturisirii lor" (Apocalipsa 12:11). Știți ce înseamnă asta? "Să fim lucrătoare împreună cu Domnul" (în parteneriat cu El). Partea Lui este Sîngele, partea noastră este mărturisirea.

Doamne ajută. Doamne dă izbîndă!

Mărioara Vasilca
Biserica Bethel, Târgu Mureș

Motivația Dragostei

Încă din copilărie m-am străduit să fac lucrurile cât mai bine, să-mi văd părinții mulțumiți, ca apoi să mă pot bucura și eu de mulțumirea lor simțindu-mă astfel în siguranță. De-a lungul anilor, mi-am concentrat atenția pe a face lucrurile cât de bine puteam în comunitatea în care mă aflam: în familie, la școală, între prieteni sau la locul de muncă. Acum am convingerea că locul în care m-am aflat la un moment dat din timp, și oamenii cu care am relaționat nu a fost la întâmplare.

La locul meu de muncă m-am stăduit să "slujesc" cât mai bine, investind totodată și în alții din experiența mea. Am făcut-o din respect și considerație pentru organizația din care facem parte, din dorința că prin implicare, previziune și corectitudine să protejiez organizația pentru care lucrăm, știind că orice greșală poate atrage repercusiuni negative asupra numelui organizației și asupra oamenilor implicați. Era un mod de a mă proteja pe mine însămi.

Eram preocupată să împărtășesc altora din cunoștințele și experiența mea în așa fel ca ei să mă poată înlocui, în cazul în care eu nu aș mai fi fost. Doream ca "lumea să nu se sfârșească cu mine". Principiul pe care-l aveam în vedere era ca: nimeni nu este de neînlocuit. Simțeam o mare mulțumire să-i îndrum pe cei aflați la începutul activității lor profesionale, să vadă cum ei învață să se descurce, să fie cât mai bine pregătiți pentru slujba pe care o aveau, fără a depinde de mine. Pot spune că uneori am fost destul de perfecționistă în detrimentul relațiilor.

Pe parcursul anilor, cei în care am investit timp și experiența au părăsit pe rând organizația, după cum le deschise-se Dumnezeu calea fiecăruia. Mă simțeam prinsă într-un carusel care se învârtia la nesfârșit revenind mereu în locul de unde plecasem. Parcă era o glumă, și nu una bună! Cu timpul, am obosit și nu-mi mai vedeam rostul. Obosisem practic s-o iau mereu de la început fără finalitate. Nu vedeam nici o evoluție și nu mă mai simțeam motivată. Trăiam un cumplit sentiment al zadarniciei și neîmplinirii. Nu am înțeles de ce se întâmpla asta.

Mi-a rămas acea dorință de a face lucrurile cât mai bine, desi am esuat de multe ori din nepricepere, rutina sau din comoditate. Dar

Dumnezeu avea un plan minunat pentru viața mea.

Mi-a vorbit direct în inima mea: *"Te-ai luptat să faci lucruri pentru alții, căutând satisfacții de la oameni. E timpul să faci și tu ceva cu adevărat important pentru tine, ceva pentru inima ta. Vreau să fii în inima ta, să-ți ofer în dar credințioșia Mea care nu te va părăsi niciodată și nu te va lăsa să obosești în facerea binelui"*. Dragostea Lui m-a copleșit. Am știut atunci că am cea mai mare nevoie ca El să fie centrul vieții mele, ca să primesc puterea de-a merge înainte. Când l-am ales pe Isus Hristos pentru viața mea, când l-am crezut pe cuvânt că El este *"Calea, Adevărul și Viața"* și că-l răsplătește pe cei ce-l caută, El m-a binecuvântat la început cu blândețe să-mi schimbe inima și perspectiva de a vedea lucrurile.

Sunt în mâinile Lui și El mă modelează după inima Lui. Cred asta cu tărie. Și mai cred că fiecare am fost creați în mod unic, cu scopul de a trăi în comuniune cu El și unii cu alții și de a ne dăruia unii altora tot ceea ce Dumnezeu a pus în noi, darurile cu care El ne-a înzestrat. Viața înseamnă mai mult decât existența, este revărsare într-alții, este dragostea investiția în alții.

Dragostea care vine de la Dumnezeu nu este deloc egoistă, este o dragoste care se dăruiește pe sine și iartă așa cum ne-a iertat Isus Hristos pe noi (Coloseni 3.13).

Biblia ne învață că cea mai mare poruncă este aceea de a iubi. Ca urmare, cel mai mare păcat este să refuzăm să împlinim cea mai mare poruncă, este păcatul unui suflet care nu iubește, al unei inimi care nu se frânge, al unei vieți care nu se schimbă, ba mai mult a unei inimi care nu crede că are nevoie de schimbare.

Cred că Dumnezeu este slăvit prin noi atunci când facem orice lucru, în familie, în biserică sau la locul de muncă, ca pentru El, nu ca pentru oameni (parafrază Coloseni 3.23). Acesta înseamnă că motivația faptelor noastre trebuie să fie ancorată în dragostea lui Dumnezeu și nu în mândria noastră sau frica de oameni.

Când am venit la Dumnezeu, El mi-a schimbat motivațiile acțiunilor, pe măsură ce am înțeles și mai mult inima Lui. Am înțeles că Dumnezeu iubește toți oamenii la fel de mult și că nimic din ce fac pentru alții nu contează în ochii Lui dacă nu o fac din acea dragoste deliberată și dezinteresată. Asta m-a făcut să văd în fiecare situație și relație, posibilitatea de a schimba ceva în atitudinea mea, să caut să împlinesc ceea ce lipsește suferințelor lui Hristos pentru oamenii pe care-i pot atinge. Asta m-a motivat să nu renunț, ci să continui să merg mai departe oricât de greu mi-a fost știind că El controlează ceea ce se întâmplă în viața mea și mă conduce.

Dumnezeu mi-a dat revelație și ajutor în a împlini voia Lui prin ceea ce a spus Dietrich Bonhoeffer odată, că „oamenii intră în relații, având propriile visuri și idealuri despre cum ar trebui să fie grupul, comunitatea.” El adaugă aceste surprinzătoare cuvinte: „Dar harul lui Dumnezeu amendează imediat aceste visuri! O mare dezamăgire față de ceilalți, față de creștini în general și față de noi înșine ne copleșește, pe măsura dorinței lui Dumnezeu de a ne conduce la înțelegerea comunității creștine veritabile.” Cu cât acest moment al dezamăgirii vine mai repede, cu atât mai bine și pentru individ, și pentru comunitate! Chiar dacă intențiile noastre personale pot fi dintre cele mai sincere, corecte și generoase, Dumnezeu dorește ca dragostea față de idealul nostru de comunitatea creștină să se transforme într-o dragoste autentică față de comunitatea însăși.

M-am simțit binecuvântată cu această revelație. Este aceeași cu a iubi înainte de toate omul în locul idealului de-a fi om. Dumnezeu

ne-a creat cu nevoia de a relaționa unii cu alții, de-a iubi și a fi iubiți, de-a ne sprijini unii pe alții în a deveni oameni ai credinței și a ne dezvolta darurile cu care ne-a înzestrat Dumnezeu. Domnul vrea să-i atingem într-un mod special pe oamenii de lângă noi - soți, copii, frați, surori, prieteni, colegi. El vrea să fim ochii Lui, mâna Lui, mintea Lui, gura Lui, umerii, brațele și picioarele Lui, inima Lui care bate la fel pentru toți oamenii. El vrea să ne folosim darurile cu care ne-a înzestrat, conform Romani 12.6-8. *"Deoarece avem diferite daruri, după harul care ne-a fost dat; cine are darul proorociei să-l întrebuințeze după măsura credinței lui. Cine este chemat la o slujbă să se țină de slujba lui. Cine învață pe alții să se țină de învățatură. Cine îmbărbătează pe alții să se țină de încurajare. Cine dă, să dea cu inima largă. Cine cârmuiește să cârmuiască cu râvnă. Cine face milostenie, s-o facă cu bucurie."*

Dacă neglijăm darurile lui Dumnezeu este ca și cum am neglijat scopul și planul lui Dumnezeu pentru viața noastră.

Mă întreb, cum altfel am putea să punem în practică dragostea lui Dumnezeu față de alții, fără să ne folosim darurile date de Dumnezeu.

Când auzim de cineva care se află într-o situație disperată, nu putem presupune că altcineva se va ocupa de problemă. Este cazul să acționăm ca și cum am fi singura persoană care știe de acea nevoie și că Dumnezeu ne-a ales în mod special pe noi ca să o rezolvăm. Dacă ne este practic imposibil să rezolvăm noi înșine problema, nu este niciodată imposibil să o rezolvăm din perspectiva spirituală, trudind pentru omul sau oamenii aceia, în rugăciune cu foc.

Trebuie să înțelegem că Dumnezeu ne-a creat limitați și focalizați pe anumite lucruri, cu scopul de a lucra împreună și de a rămâne dependenți unii de alții, în vederea cunoașterii întregului adevăr. Fiecare deținem o părticică din adevăr, însă nu putem spune că tot adevărul ne aparține. Avem nevoie și de punctele de vedere ale celorlalți, pentru a putea cuprinde întreaga imagine. Acesta este Trupul lui Hristos!

Carmen Nistor
Biserica Noul Legământ

A intrat mântuirea în casa noastră

Nu de puține ori mi s-a adevărit că trebuie să-mi îndrept cugetul spre Dumnezeu, să-L ascult pe EL îi să ignor părerea oamenilor. După ce am făcut cel mai important pas al vieții mele, botezul în apă, am înțeles totul mai profund, am simțit lucrarea Duhului Sfânt în viața mea. Dumnezeu lucrează în viața noastră chiar și în momentele în care nu-L observăm, nu realizăm că de fapt reușitele le-am obținut datorită îndurării și nemărginitei iubiri pe care o poartă pentru noi.

Iubirea lui Dumnezeu este ceva nemeritat. Primim totul fără să merităm. Îmi amintesc că fiica noastră, Eva s-a născut cu o malformație cardiacă, fiind înregistrată cu un handicap: defect de sept ventricular (de fapt era o gaură între ventricule). Am fost la diferiți medici, dar degeaba. Rezultatele nu se îmbunătățeau. Am trimis rezultatele analizelor fetei, unui prieten al familiei noastre din Belgia. După un timp, am primit același răspuns, dat de către doi cardiologi pediatrii din acea țară (fără ca unul să știe de celălalt). Scrisoarea ne-a șocat, pur și simplu: „*chiar și în cazul unei operații, fetița nu va supraviețui*”. Plângeam împreună cu soțul meu la citirea acelor rânduri.

Ne-am rugat atât de profund ca niciodată până atunci, alăturându-se rugăciunii noastre și soacra mea - o femeie care trăia numai pentru și în credință și de la care am învățat foarte multe - (pe vremea aceea nu eram botezați). Peste câteva zile ne-am dus la medic, care uimit ne spunea că este imposibil, fetița este complet vindecată. Ne-a întrebat dacă este aceeași fetiță, nu cumva s-a greșit? Medicul fiind vârstnic, ne-am gândit că este bine să mai mergem și la un alt medic, să ne convingem dacă este adevărat. La Spitalul Județean, tocmai s-a primit un ecograf nou și soțul meu a fost invitat să vadă rezultatul ecografiei, pe viu. Da, s-a confirmat, fetița era vindecată.

Așa lucrează Dumnezeu! Nu aveam nici un merit, însă rugăciunea a avut efect. Mi-am

amintit ce scrie în Luca 18, versetele 16-17:

Isus a chemat la Sine pe copilași, și a zis: „Lăsați copilașii să vină la Mine, și nu-i opriți; căci Împărăția lui Dumnezeu este a unora ca ei. Adevărat vă spun că, oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copil, cu nici un chip nu va intra în ea.”

Astăzi, fiica noastră este pe drumul pe care am pășit de curând eu, apoi soțul meu. Urmează să facă botezul în apă. Aceeași fetiță, care nu avea nici o șansă la oameni, acum se va boteza, pentru că Dumnezeu o iubește și a vindecat-o. Este minunat să vezi, cum mântuirea a intrat în casa ta. Desigur, vin și încercări, dar tocmai pentru că vin, se dovedește că diavolului nu-i place ceea ce se-ntâmplă.

Biserica Betania este a doua casă a mea. Frații și surorile sunt plini (pline) de dragoste, este o altă lume, față de cea în care trăiam până în momentul botezului. Mai avem multe de făcut, mai avem mult de lucrat, dar nutresc speranța că Duhul Sfânt ne va călăuzi pentru că lucrarea este în desfășurare și de nenumărate ori s-a dovedit că Dumnezeu nu ne-a uitat, EL este cu noi. Să fie binecuvântat și preaslăvit pentru că numai EL

Izsak Edit

Biserica Betania, Târgu Mureș

Să nu mai fie zile triste!

PACE
BUCURIE

“Dumnezeul nădejdi să vă umple de toată bucuria și pacea pe care o dă credința, pentru ca, prin puterea Duhului Sfânt, să fiți tari în nădejde!” Romani 15:13

Să știm, căci corabia în care este Dumnezeu nu se scufundă! ... doar că avem nevoie de credință!

Romani 10:17 *Astfel, credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos. Indicatoarele credinței sunt: bucuria și pacea.*

Oamenii au credință mai mare în problemele lor, decât în Dumnezeu. Există o credință “în a vedea problemele, dar care duce la frică, Credința în Dumnezeu duce la pace! Oamenii măresc problemele, dar trebuie mărit Dumnezeu! Nu mări problema prin: gânduri, frământări, îngrijorare, ci mărește-L pe Dumnezeu și problemele se vor micșora. Exemplu este David: “Suflet al meu mărește-L pe Dumnezeu!” Astfel devine mai mare decât problemele. 1 Petru 5:7 “Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuși îngrijește de voi.” Lui Dumnezeu îi pasă. Filipeni 4:4 “Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Iarăși zic: Bucurați-vă!” Este o poruncă! Prin îngrijorare păcătuiești, nu

faci ce spune Biblia. A te bucura înseamnă: a-ți impune, a te sili, a asculta. Alegi în minte să te bucuri, iar exersând aceasta vei avea și sentimente.

Îngrijorările stau tot timpul deasupra ta, gata să cadă. Dă-le la o parte, acceptă Cuvântul, ascultă-L! Lui îi pasă, El le poartă, partea mea este a mă bucura. În felul acesta te poți ajuta pe tine și pe alții, rămânând în rugăciune și credință. Ne bucurăm că soluția vine prin credință! Oamenii triști nu sunt puternici spiritual! Neemia 8:10c “*bucuria Domnului va fi tăria voastră.*”

Credinciosul tare este bucuros, credinciosul slab este trist, nu este corect a fi negativist, aceasta duce la depresie, care este un păcat, înseamnă necredință, neascultare de Dumnezeu.

Dumnezeu spune: aruncă îngrijorările complet, pentru totdeauna, a nu fi trist pentru nimic. Credința în Dumnezeu este pozitivă, este o substanță, Dumnezeu poate totul!

Primul semn al căderii este pierderea bucuriei și a păcii. De aceea, să veghiem, ascultăm, împlinim Cuvântul în noi. Trebuie să vorbim cu noi înșine! David vorbește cu sufletul lui și noi trebuie să ne

alinăm prin rostirea de cuvinte din adevărul lui Dumnezeu: “am pace, am bucurie, mă încred în Domnul, sunt tare, sunt sănătoasă, nu este minciună, multumesc”, acestea toate le avem în Domnul.

“Și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou” (Coloseni 3:10-17). A te bucura și a spune că ai pace, nu ești ipocrit, terbuie să te îmbraci în cuvinte! Isaia 61:10 “*Mă bucur în Domnul, și sufletul Meu este plin de veselie în Dumnezeul Meu; căci M-a îmbrăcat cu hainele mântuirii, M-a acoperit cu mantaua izbăvirii, ca pe un mire împodobit cu o cunună împărătească și ca o mireasă împodobită cu sculele ei.*” Pune haina și apoi vor veni și sentimentele. Trebuie făcut ce spune Cuvântul, iar el rămâne și ne împlinește.

Trebuie să ne ținem mintea ținută asupra lui Dumnezeu, rostind totdeauna Cuvântul Lui; să vorbim cum vorbește Dumnezeu, să folosim limba-jul împărăției Lui, aceasta este biruința!

Să ne facem limba unealtă de lucru pentru a spune Cuvântul tot timpul!

Rodica Barabas

Biserica Betania, Târgu Mureș

Oglinda Libertății

De la început, Dumnezeu ne-a creat ca ființe libere, cu voință proprie. De aceea, avem libertatea de a alege calea pe care vrem să umblăm în această viață: alegem să umblăm cu Dumnezeu și să avem binecuvântarea Sa, sau alegem plăcerile noastre, dorințele noastre de-o clipă, înșelătoare, care duc în final la deznădejde și moarte.

Dumnezeu spune: „Ți-am pus înaintea viața și moartea, binecuvântarea și blestemul. Alege viața ca să trăiești și să fii binecuvântat” În relația noastră cu El, Dumnezeu îngăduie creștinului să se manifeste liber, nu într-o tensiune încordare apăsătoare. Există, totuși, o traiectorie clară, bine definită. Cuvântul scris, legea Sa, orânduiri Sale peste care nu se trece.

Libertatea adevărată, cea sfântă și plăcută lui Dumnezeu o învățăm de pe paginile Bibliei și ne-o arată chiar Domnul Isus prin exemplul Său de trăire, cât a fost pe pamânt. Deși era Dumnezeu, n-a găsit ca un lucru de apucat să-și prezinte dumnezeirea, ci S-a smerit supunându-se Tatălui, mărturisind că El nu face nimic de la Sine, ci face doar ceea ce a văzut pe Tatăl făcând și a auzit de la Tatăl.

Isus a fost legat întru totul de Tatăl și a făcut doar voia Lui. În smerenia și supunerea Sa, Fiul mi-L descopere pe Tatăl cu ajutorul Duhului Sfânt.

Exemplul Sfintei Treimi este elocvent în acest sens de libertate în unitate. În cadrul Sfintei Treimi, Dumnezeu se manifestă în Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, care, totuși sunt un singur Dumnezeu.

Fiecare îl prezintă pe celălalt, îl înalță pe celălalt și nu se înalță pe Sine.

Fiul se supune Tatălui de bună voie și-L descoperă nouă cu toate atributele Sale dumnezeiești: puterea Sa, bunătatea Sa, măreția Sa și frumusețea Sa. Noi îl putem cunoaște pe

Dumnezeu din caracterul Fiului, din Cuvântul scris, căci toate atributele dumnezeiești ale Fiului sunt din Tatăl și formează gloria Sa. De mai multe ori Isus afirmă că El nu face nimic de la Sine, ci doar ceea ce a auzit de la Dumnezeu și L-a văzut pe El făcând.

Prin urmare, libertatea creștinului, cea bună și plăcută lui Dumnezeu, nu rezidă în felul propriu de manifestare al unui om, ci în trăirea după modelul lui Isus, care n-a făcut nimic de la Sine, ci în toate, L-a chemat pe Dumnezeu Tatăl. „Libertatea” care iese din tiparul lui Isus Cristos nu folosește la nimic și va duce, în final, la rătăcire (nu mă refer aici la formele de manifestare exterioară al creștinului care este în Duhul Lui Cristos).

Înălțându-Se la cer, Isus a promis că va ruga pe Tatăl și ne va trimite Duhul Sfânt ce ne va învăța toate lucrurile și ne va călăuzi pe cale. Mergând pe această cale, Duhul Sfânt ne ajută să trăim după exemplul lui Cristos, Domnul nostru. Libertatea creștinului care a ales viața lui Isus, acționează în așa fel încât să înalțe pe stăpânul Său mai presus decât pe sine, după porunca dumnezeiască.

Acest lucru se poate face doar prin dragostea lui Dumnezeu, dragostea Agape ce nu este egoistă, ci jerfitoare și nu caută folosul său, ci a celuilalt; este dragostea deplină, perfectă, căci este din Dumnezeu și este însuși Dumnezeu. Adevărata libertate a creștinului este, deci manifestarea dragostei lui Dumnezeu. Libertatea înseamnă supunerea și ascultarea necondiționată.

Poate, unora, le va părea acest lucru un nonsens și ar putea să se gândească la robirea eului și la lipsa lui de libertate. Da, așa și este. Eul trebuie supus și făcut rob ascultării de Cristos, pentru a ieși la iveală libertatea duhului care va trăi în pace, bucurie și neprihănire.

Libertatea duhului înseamnă supunerea și ascultarea necondiționată a eului nostru de Duhul Sfânt în smerenie și credință și nu a trăi după părerile noastre, în egoismul nostru.

Părerile noastre sunt subiective și aproape întotdeauna, sunt opuse lui Dumnezeu. Cea mai mare înălțare a lui Dumnezeu este supunerea și ascultarea, căci este scris, că ascultarea face mai mult decât jertfele. Când ne supunem Lui, ne dăruim Lui fără rezerve, încredințați că doar El este un Tată bun și face pentru noi numai lucruri bune, atunci suntem în ascultare de El.

În acest caz ce ne lipsește, libertatea sau înțelepciunea? Înțelepciunea este mai înainte, căci ea descoperă libertatea lui Dumnezeu și o urmărește. Solomon a cerut înțelepciune de la Dumnezeu ca să poată conduce poporul Israel pe calea lui Dumnezeu, iar noi avem nevoie de înțelepciune pentru a ne conduce viața pe calea lui Cristos. Înțelepciunea și libertatea pe calea lui Cristos sunt complementare, să învățăm de la Isus să înălțăm pe Dumnezeu în toate lucrurile, pe Isus Cristos, mântuitorul sufletelor noastre și pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. De asemenea, porunca divină ne cere să iubim pe aproapele nostru ca pe noi înșine indiferent de manifestarea lui.

Noi suntem diferiți și ne manifestăm trăirile în mod diferit. Unii arată bucuria inimilor prin lacrimi, alții prin ridicarea mâinilor către cer, alții bat din palme, fiecare conform temperamentului său specific. De aceea, nu forma de manifestare a sentimentelor și trăirilor noastre contează așa de mult, cât participarea liberă a inimii în bucuria, adorarea și închinarea înaintea tronului de slavă al lui Dumnezeu. Important este că aceste manifestări să fie prin Duhul lui Dumnezeu. Există, însă și pericolul ca unele manifestări să fie din duhul omului și nu al lui Dumnezeu: din obișnuință, din imitarea acelor din jur. Atunci ele nu sunt bune și nici nu ajută la nimic pentru că nu sunt conectate cu Dumnezeu prin Duhul Său.

De multe ori păcătuim prin judecarea manifestărilor exterioare ale închinării fraților și surorilor noastre.

Și eu m-am confruntat cu acest lucru, am judecat, uitându-mă la ceilalți, mi-am pierdut pacea, nu mă putea concentra în rugăciune (și asta duminici la rând). La un moment dat m-am luat la hartă cu Dumnezeu zicând: „Îți place Ție, Doamne, că eu mă chinuiesc și nu mă pot închina? Ce să fac? În care Biserică să mă duc?” Și Domnul

nu s-a supărat pe mine după cum ar fi avut dreptul Său de Stăpân, ci mi-a răspuns bland pe loc, știind că aveam nevoie de o lămurire din partea Lui în acest sens. Așa de minunată a fost rezolvarea Sa asupra nevoii mele, așa de bândă a fost corectarea Sa, că încă și astăzi mă simt copleșită.

Un fir de praf îl ia la întrebări pe creatorul și binefăcătorul lui. Și Domnul mi-a răspuns: „Tu crezi că este vreo comunitate perfectă? Aici te-am pus, aici să stai. Nu ști că găul crește împreună cu neghina până se fac mari și se pot deosebi? Diavolul a intrat și în biserici și se luptă cu copiii Mei. Cine va sta drept până șa capăt, Acela va fi al Meu.” „Bine Doamne, accept și să mă supun, dar rezolvă starea mea care nu este bună ca să mă pot apropia de tine în libertatea Duhului Sfânt.” Și Domnul a luat de la mine acea stare rea, a înnoit inima mea și nu se mai tulbură indiferent de ce e în jurul meu. Am înțeles că fiecare se manifestă conform structurii sale emoționale și afective: unul plânge, altul deschide brațele și bate din palme, fiecare în cadrul aceleiași trăiri.

Să nu judecăm căci judecata este doar a Domnului, El cunoaște inima fiecăruia, Dacă cineva stă în picioare, e treaba Stăpânului său.

Adevărata libertate a creștinului nu coexistă cu constrângerea, cu teama permanent de pedeapsă, ci de a-L lăsa pe Dumnezeu să lucreze în noi caracterul său prin libertatea Duhului Său. Atunci crucea este ușoară, pentru că Domnul este cu noi, sub cruce și noi simțim libertatea Lui în umblarea pe calea vieții.

Au fost robii păcatului, psalmistul recunoaște acest lucru: „În păcat m-a zămislit mama mea! Dar eliberarea a venit prin Domnul Isus Cristos care ne-a mântuit, a șters păcatele noastre pe cruce și ne-a transferat în Împărăția Sa, liberi nu mai umblăm apăsați de robia păcatului. De aceea avem tot dreptul să ne bucurăm. Adevărata libertate a omului vine când se dăruiește lui Dumnezeu ca să fie condus de Duhul Sfânt pe calea lui Cristos spre Împărăția Sa veșnică.

Libertatea în Domnul constă în a te lăsa cu totul în mâna Lui, care aduce ușurare, eliberare, nu mai există grija aceea apăsătoare ce te macină continuu: „Oare nu greșesc?” Libertatea creștinului înseamnă prezența lui Dumnezeu în duhul Său și trăirea după exemplul lui Isus Cristos, Domnul nostru.

Limbajele iubirii la copii

Când Dumnezeu ne-a dat copii, ne-a arătat o mare încredere pentru că ne-a încredințat vieți care sunt nespuse de prețioase. Am fost investiți cu o mare responsabilitate: aceea de a crește și, de a conduce, pe acești micuți spre El. Copiii vor putea înțelege caracterul unui Dumnezeu plin de dragoste, prin dragostea pe care le-o arătăm. Relația de iubire și de afecțiune dintre părinte și copil are un rol esențial în creșterea și dezvoltarea copilului. Dacă nevoia de iubire a copilului nu este satisfăcută, dacă rezervorul lui de iubire este gol, sunt puține șanse ca el să funcționeze la un nivel optim și dezvoltarea lui să decurgă într-un mod armonios.

Se întâmplă însă uneori ca noi părinții să ne arătăm toată dragostea față de copiii noștri și totuși, aceștia să nu se simtă iubiți. De ce? Pentru ca nu vorbim „aceeași limbă”.

Când suntem mici învățăm fiecare dintre noi limba pe care o vorbesc părinții. Ea este limba noastră maternă, în care comunicăm cel mai ușor, cu care ne simțim cel mai confortabil. Mai târziu este posibil să învățăm și alte limbi. Acest lucru necesită efort, însă ne deschide posibilitatea de a putea comunica și cu oameni care au o limbă maternă diferită de a noastră.

Dacă româna este singura limbă pe care o cunoaștem și ne dorim să comunicăm cu cineva care știe doar chineza putem folosi semnele... însă nu poate fi vorba despre o comunicare profundă, autentică – în plus este incomod și, pe termen lung, obositor. Ca să nu mai vorbim de faptul că poate da naștere la multe neînțelegeri care ne pot aduce deservicii grave.

Astfel, limbajul prin care percepe copilul ca este iubit este total diferit de limbajul prin care

părintele își manifestă afecțiunea și dragostea față de el. Cu alte cuvinte fiecare „vorbește pe limba lui”.

Este absolut necesar să identificăm limbajul iubirii copilului; vorbindu-i în propriul său limbaj de iubire îi putem umple "rezervorul emoțional" cu iubire, pentru ca un copil care se simte iubit, a cărui nevoie de afecțiune este satisfăcută este mai ușor de disciplinat și de format.

Iubirea față de copil trebuie să fie necondiționată, așa cum este doar iubirea adevărată. Iubirea condiționată este iubirea asociată cu oferirea de cadouri, recompense și privilegii pentru copiii care s-au comportat în modul dorit de părinți. De aceea, doar iubirea necondiționată poate preveni senzația de abandon emoțional și afectiv, sentimentul de vinovăție, de teamă și nesiguranță și îi oferă copilului șansa de a învăța să fie independent, creativ, neîncorsetat de prea multe reguli și având șansa de a se maturiza și de a-și asuma, mai târziu, consecințele faptelor sale.

Există cinci limbaje ale iubirii: mângâierile fizice, cuvintele de încurajare, timpul acordat, oferirea de daruri și serviciile.

Mângâierile fizice transmit afecțiune, atașament și tandrețe

Mângâierea fizică este limbajul de iubire cel mai simplu de folosit necondiționat, pentru ca părinții n-au nevoie de ocazii speciale sau de justificări pentru a stabili o apropiere fizică. Au aproape tot timpul posibilitatea să-și transfere iubirea în sufletul copilului printr-o mângâiere.

Copiii care vorbesc preponderent acest

limbaj al iubirii se simt iubiți când sunt îmbrățișați, mângâiați, sărutați, ciufuliți, când te tăvălești cu ei pe jos, când te joci de-a calul, când ei miaună dimineața că vor să mai doarmă și tu le faci un masaj ca să-i ajuți să se trezească. Înseamnă să îi ți de mână când au emoții, să îi săruți pe frunte de noapte bună sau să le mângâi obrăjorii ori de câte ori ai ocazia.

Cuvintele de încurajare, balsam pentru sufletul copilului

Cuvintele de încurajare, ca elemente din limbajul iubirii, sunt cuvintele afectuoase și tandre, cuvintele de laudă și de încurajare, cuvintele care dau un imbold pozitiv; toate spun “țin la tine”. Aceste cuvinte sunt balsam pentru suflet: hrănesc interior copilul, dându-i sentimentul valorii de sine și al siguranței. Înseamnă să-i lauzi, să le spui că sunt draguți și destepti, să le spui că îi iubești. Că tu știi ca ei pot. Să le vorbești. Și ei știu că îi iubești și că sunt importanți.

Putem folosi cuvintele de încurajare sub diverse forme, cum ar fi: cuvintele de afecțiune și tandrețe: tonul vocii, blândețea, atmosfera afectuoasă, toate comunică o căldură emoțională și multă iubire. De asemenea, de folos vor fi cuvintele de laudă, atunci când ne exprimăm o prețuire legat de ceea ce face copilul fie când reușește ceva, fie pentru comportamentul său ori pentru o atitudine conștientă dezirabilă.

Timpul acordat înseamnă a vă cunoaște mai bine copilul

Să te joci cu ei, să le citești, să stați de povești, să vă plimbați sau pur și simplu să faceți treaba prin casă împreună. Copiii aceștia simt la fel de bine dacă te ajută să ștergi vasele sau vin cu tine la cumpărături sau îți povestesc o oră întreaga ce au mai făcut ei la grădi sau școală. Pentru ei trebuie să-ti găsești timp.

Timpul acordat se bazează pe atenția dată, o atenție neîmpărțită. Părintele care folosește acest limbaj transmite următorul mesaj: “Ești important, îmi place să fiu cu tine”. Formula nu stă în cantitate, ci într-un contact vizual, constă în atenția acordată relației cu el și în activități plăcute realizate împreună. Merită să-i întrebăm pe copii ce le-ar plăcea să facem împreună, în timpul pe care-l avem.

Acestea implică a fi împreună, luând în considerare faptul că, în general, copiii sunt tot

mai afectați de forțele exterioare familiei și au nevoie de influența timpului petrecut cu proprii părinți, care să-i întărească. De asemenea, va fi nevoie de timp acordat fiecărui copil. Dacă aveți mai mulți copii, trebuie să faceți în așa fel încât să fiți singur cu fiecare în parte. Timpul acordat trebuie să presupună și un contact vizual plăcut, plin de afecțiune.

Conversațiile importante țin de discuțiile despre viața reală, care ajung cu ușurință la nivelul emoțional al copilului. Asta înseamnă pentru el: “Părinții mei au încredere în mine, țin la mine. Mă socotesc o persoană importantă”. Discuțiile despre poveștile citite înainte de culcare, căldura, blândețea acelor momente vor fi leac pentru sufletul adulților de mai târziu.

Darurile, simboluri vizuale ale iubirii

Oferirea și primirea de daruri pot exprima cu putere iubirea fie pentru moment, iar adesea fie chiar și ani mai târziu. Trebuie să facem însă o diferență între cadouri și daruri. Cadoul este ceva ce oferim copiilor pentru ceea ce fac, pentru că au reușit ceva, pentru că e ziua lor; există un motiv pentru care oferim cadouri. Darul și limbajul darurilor este unul diferit. Fac un dar pentru că așa am simțit, pentru că m-am gândit la tine sau am intrat într-un magazin și m-am gândit că ți se potrivește un anumit lucru.

De multe ori darurile pot fi simbolice sau create de părinți, fără a fi costisitoare, dar pentru copilul care are ca principal limbaj de iubire darurile, fiecare din lucrurile primite se traduce prin iubire „mi-a făcut acest dar pentru că ma iubește”. Copiii care se simt iubiți prin daruri nu se uită la mărimea sau valoarea darului, sunt copii care apreciază cum e ambalat, cum e oferit, și, în primul rând, apreciază faptul că îi oferim ceva. Când le iei un dar se bucură de nu mai pot. Fac dansul ploii și pentru o ciocolată. De încântare țipă, exclamă, se miră și țopăie, aleargă. Arată cadoul primit tuturor cunoscuților și leagă conversații în autobuz cu băbuțele curioase: abia așteaptă să se mai laude puțin că îi iubești. Logica lor e “îmi face daruri, deci se gândește la mine, deci sunt important, deci mă iubește”.

Sigur că toate darurile din lume nu pot înlocui mângâierile, îmbrățișările, cuvintele de afecțiune, timpul petrecut împreună cu părinții.

Continuare pe verso

Oferirea ajutorului potrivit, un serviciu care contează

Serviciile sunt acel limbaj în care îi putem spune copilului de 5 ani, care merge la grădiniță: "Uite, te leg la șireturi nu pentru că nu poți tu, ci pentru că îmi este drag să mai lungesc momentul acesta cu tine". Acest limbaj îl mai folosim atunci când, de exemplu, copilul ne cere ajutorul pentru a-și face ghiozdanul, pentru că este foarte grăbit, și atunci ne spune: "Fă-mi tu ghiozdanul" și trebuie să ne dăm seama că aceasta este chiar o cerere de ajutor, iar noi facem astfel un serviciu care contează. Acești copilași știu că îi iubesci când îi ajuți. Le pui sandvișuri, le faci patul, le faci prăjituri, ai grijă de broscuța țestoasă pe care au promis că o vor îngriji, le cureți rolele ... pentru ei asta înseamnă iubire.

Cum aflăm care este limbajul de iubire al copilului nostru?

Pentru început vorbiți toate cele cinci limbaje cu copilul și urmăriți care dintre ele îi produce cea mai mare bucurie. Gândiți-vă ce anume îi face o deosebită plăcere, când s-a simțit cel mai bine la un anumit moment. De asemenea, un indiciu important în descoperirea limbajului principal al copilului e modalitatea prin care își exprimă el iubirea. Dacă copilul te îmbrățișează adesea, te săruta, îți sare la gât ori de câte ori are ocazia înseamnă că așa se simte el iubit; limbajul lui de iubire sunt mângăierile fizice.

Copiii noștri sunt adevărate binecuvântări cerești, așa că merită să descoperim limbajul lor de iubire și să vorbim această limbă umplând, astfel, rezervoare emoționale.

Mirela Damian
Biserica Betania
Târgu Mureș

*F*eminitatea este trăsătură de bază a caracterului feminin, o recunoști, o vezi, o simpatizezi.

Prezentă, evazivă, clară, uneori confuză, frumoasă, alteri enervantă, trezind admirație dar și gelozie, alege să se exprime prin corpul fizic și prin aura din jurul nostru.

În această epocă în care femeile pot deveni ceea ce își doresc, pot arăta cât de capabile, eficiente și puternice sunt prin preluarea de roluri și responsabilități masculine, strălucirea feminității poate păli încet, încet.

Când o femeie alege să renunțe la exprimarea feminității din diverse motive - dorește să fie mai rațională, mai remarcabilă sau autoritară, în interiorul acesteia se poate instala subtil o dramă interioară.

Suntem ceea ce credem, iar cei din jurul nostru se vor raporta la noi în funcție de modul în care ne raportăm la propria noastră persoană. Spunând acestea, gândul mă duce la tinerele adolescente cu care interacționez prin programele educative desfășurate în cadrul Fundației Mater. Multe dintre acestea interpretează greșit sau resping această trăsătură de bază a caracterului feminin, feminitatea. Pentru a fi mai clar, iată afirmația unei tinere "Feminitate? La ce folos când în zilele

În taina Feminității

noastre competiția dintre noi e așa de dură? Vrei să fi remarcată? Tre' să ieși în față, să te impui, să fi autoritară și să nu lași atâta de la tine..."

Definiția pe care o dăm fiecare dintre noi acestei "etichete" a feminității, cred că ține foarte mult mediul educat în care am fost crescute, de mediul în care trăim, de anturajul din care facem parte, de perimetrul unde ne desfășurăm activitatea de zi cu zi. De mici vedem și auzim o mulțime de informații și lucruri care ne influențează și ne ajută să ne formăm o imagine despre ceea ce înseamnă "a fi feminină".

Pentru unele dintre noi a fi feminină înseamnă a da dovadă de răbdare, blândete, supunere, pentru altele feminitate înseamnă acel mister pe care îl poate emana o femeie în jurul ei cu creativitate și seducție. Dacă cei față de care manifestăm aceste trăsături au aceleași reprezentări ca și noi, atunci vom fi feminine în ochii acestora.

Să fi capabilă să îți afișezi feminitatea așa cum simți, e un aspect care stă la baza fericirii și în definitiv la baza unor relații fericite.

Din punctul meu de vedere, feminitatea înseamnă naturalețe, înseamnă acel ceva care se cultivă și se întreține, se transformă și se inventează în fiecare zi. Feminitatea este o

artă cu fundament de naturalețe și muncă de înfrumusețare, fizică, sufletească și intelectuală. Se remarcă ușor prin atitudini, gesturi, vestimentație, mod de abordare a unor subiecte, prin grație și delicatețe.

Esența "distilată" a frumuseții se afla în fiecare dintre noi. Feminitatea noastră, esența feminină din noi este "vitalitatea". Da da, vitalitatea. Energie a vieții ce curge în noi și prin noi. Esența feminității e asemănătoare apei, fără formă, curgătoare, flexibilă, cu calități veșnice datorite de Cel ce este, a fost și va fi veșnic.

Alege să onorezi și să accepți cu dragoste feminitatea cu care ai fost înzestrată, radiaza calitățile ei, inunda cu farmecul ei viețile celor din jur și nu ocoli să exprimi cu naturalețe ori de câte ori ai ocazia această trăsătură fundamentală a caracterului feminin.

Adela Baci
Biserica Bethel, Târgu Mureș

I. Femeinitatea în accepțiunea Creatorului

O încercare de a defini femeinitatea este foarte grea dacă nu aproape imposibilă. Au încercat poeții, artiștii, oamenii simpli dar până în ziua de astăzi femeinitatea a rămas încă un mister, eternul mister feminin.

Ceea ce ne-am propus noi este mai puțin poetic, am dori doar să vedem pentru ce am fost create și ce așteaptă Creatorul nostru de la noi, pentru că ne interesează cu adevărat cine suntem, pentru a ne putea împlini mai bine rolul încredințat nouă.

Credem că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu și că în ea găsim răspunsuri la întrebările noastre legitime cu privire la identitatea noastră. Pe măsură ce vom cunoaștem mai bine menirea noastră vom trăi ca niște femei cu adevărat libere și nu ne vom mai lăsa influențate de imaginea falsă a mass mediei cu privire la rolul și profilul femeii.

II. Definirea feminității

Dacă totuși am face o încercare de a defini a feminitate, atunci aceasta este ilustrată cel mai bine de scopul pentru care femeia a fost sculptată de însăși mâna lui Dumnezeu și mai apoi, prezentată bărbatului, pentru a fi un ajutor potrivit. Dumnezeu nu i-a dat însă, femeii un rol fără să o înzestreze cu tot ce era nevoie pentru a face față rolului încredințat ei.

III. Egali în natura umană, diferiți în roluri

Expresia „ajutor potrivit” denotă ideea de complementaritate, nu de identitate: „potrivit pentru el”, nu „ca și el” sau „identic cu el”. Femeia, nu este o amenințare pentru bărbatul ei, deoarece ea nu este rivala lui, ci dimpotrivă, egalul și complementul lui.

Femeinitatea, darul lui Dumnezeu

De aici derivă și paradoxul. Deși suntem egali în natura noastră umană și în valoarea pe care o avem ca purtători ai chipul lui Dumnezeu, ne deosebim totuși profund dacă luăm în considerare rolul pentru care am fost mențiți prin creație.

Bărbatul are menirea de a conduce și de a-și iubi soția, asumându-și responsabilitatea de a face din căsnicia lor o platformă care să răspândească gloria Lui Dumnezeu. Femeia a fost creată pentru o nevoie obiectivă pe care bărbatul nu o poate împlini de unul singur în mijlocul luptei spirituale în care l-a așezat Dumnezeu. Prin creație, femeia are în structura ei tot ce trebuie pentru a ajuta și completa.

Fie că este căsătorită, fie că este singură, toate impulsurile femeii sunt în direcția completării. Dacă este căsătorită ea trebuie să-și iubească bărbatul sprijinindu-l și încurajându-l în slujba pe care Dumnezeu i-a dat-o acestuia. Dacă este singură, cadrul familiei, biserica, slujba ei sunt locuri în care ea își poate exersa și dezvolta darurile și femeinitatea. Sunt multe ocazii în care femeia singură poate să exceleze fiind de un real folos în societate și-n biserică.

Dumnezeu, sursa tuturor lucrurilor ne-a echipat pentru a putea fi un ajutor potrivit și astfel femeinitatea noastră e foarte complexă.

IV. Aspecte ale feminității:

Dacă am definit femeinitatea ca și capacitatea pusă de Dumnezeu în noi prin creație de a fi un ajutor potrivit, atunci aspectele feminității vor fi legate de tot ce ține de acest scop. Un prim aspect și poate cel mai intim legat de natura noastră feminină este cel de a da viață. Adam o numește pe prima femeie Eva, mama tuturor celor vii. Ea îl va ajuta pe Adam să ducă la îndeplinire porunca de a se înmulți și de a umple pământul. Un alt aspect care este strâns legat de feminitate este înțelepciunea. Cartea Proverbe ne prezintă atât înțelepciunea cât și nebunia personificate prin două femei. Femeia înțeleaptă își va zidi casa iar cea nebună o vă dărâma cu însăși mâna ei. Trebuie să fim atente ce alegem să fim, nu putem fi amândouă în același timp.

Un alt aspect care ține de natura noastră feminină este cel al administrării sau chivernisirii domeniului încredințat nouă. Apostolul Pavel îndeamnă femeile în vârstă să învețe pe cele mai tinere cum să-și vadă de treburile casei.

Nu în ultimul rand avem aspectul legat de femeie ca și gloria sau slava bărbatului, ceea ce înseamnă că o femeie căsătorită prin tot ce este trebuie să arate și să scoată în evidență caracteristicile și calitățile celui a cărui slavă este, adică a soțului ei.

V. Provocare

Conștientizând rolul nostru ca femei, soții și mame, nu putem să nu ne întrebăm, Dumnezeu care ne-a creat a făcut tot ce trebuie ca să ne trăim darul feminității la cele mai înalte cote. Chiar dacă statisticile cu privire la familie sunt sumbre și-n jurul nostru tot mai mulți bărbați abdică de la rolul și locul lor, nu trebuie să disperăm. Prin lucrarea fiului lui Dumnezeu întrupat printr-o femeie, identitatea noastră a fost restabilită.

Nu trebuie să recurgem la false surse de împlinire, cum ar fi o carieră de succes, un cont impresionabil, o casă cum nu mai are nimeni, o siluetă de invidiat, etc. Prin moartea și învierea Lui El ne-a redat și restaurat femeinitatea, mai mult ne-a dat posibilitatea să avem acces direct la Creatorul nostru prin rugăciune și mai mult, chiar să-l numim Tatăl nostru. Haideți să alergăm la El asemenea femeilor din Biblie în dimineața învierii și să-i mulțumim că ne-a făcut onoarea să fim conlucrătoare cu El la ceea ce e veșnic și are cu adevărat valoare, sufletele celor din familia noastră, și tot asemenea lor să ne grăbim să arătăm familiilor noastre și celor în mijlocul cărora trăim că am fost create cu un scop și că avem un Mântuitor care ne ajută atunci când ne este greu.

Notă: La baza acestui studiu stau studiile făcute cu surori misionare cum ar fi Barbara Mouser, Marie Remie, Linda Dollow, și nu în ultimul rând cele ale soțului meu, Benjamin Fărăgău, care a avut un rol hotărâtor în încurajarea mea în ceea ce privește aplicarea lor.

Nora Fărăgău
Biserica Iris
Cluj Napoca

Vindecarea

Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, luminează toate paginile Evangheliei. El este motivul de a exista și centrul mesajului biblic. În jurul Lui gravitează toate miracolele, toate vindecările, toate demonstrațiile puterii, având sursa în îndurarea divină.

Domnul Isus Hristos nu a refuzat niciodată vindecarea bolnavilor care s-au apropiat de El, nu a spus niciodată „nu” vreunui bolnav care L-a rugat cu credință. El nu s-a schimbat. Biblia ne spune că „Isus Hristos este același, ieri și azi și în veci” (Evr.13:8).

Încrederea bolnavilor în Domnul Isus

„Dacă as putea doar să mă ating de haina Lui, mă voi tămădui.” (Marcu 5:28). Asa își spunea în sinea ei o femeie atinsă de 12 ani de o boala „incurabilă”. Această femeie știa că în El este o putere vindecătoare. Înainte de a-L atinge ea nu s-a întrebat dacă era voia Lui de a o vindeca. Ea și-a manifestat încrederea. A făcut o acțiune de credință. Credința ei era o asigurare reală, o încredere totală, fără cuvântul „poate”, nu avea nici o îndoială, ea a spus, „mă voi tămădui” și Domnul Isus a încurajat-o și i-a spus: „Fiica, credința ta te-a mântuit; du-te în pace, și fii tămăduită de boala ta.” (Marcu 5:34).

Cazul nu este singurul. Evanghelia relatează astfel: „Mulțimea...când a auzit tot ce făcea a venit la El. Căci El vindeca pe mulți și de aceea toți cei ce aveau boli, se înghesuiau spre El ca să se atingă de El.” (Marcu 3:8-10).

„Au venit în ținutul Ghenezaretului...oamenii au cunoscut îndată pe Isus, au alergat prin toate împrejurimile, și au început să ducă pe bol-

navi în paturi, pretutindeni pe unde se auzea că este El. Oriunde intra El, în sate, în cetăți sau în cătune, puneau pe bolnavi pe piețe, și-L rugau să le dea voie doar să se atingă de poalele hainei Lui. Și toți câți se atingeau de El, erau tămăduiți.” (Marcu 6:53-56).

Cum este posibil de a fi vindecat miracolos azi?

Vindecarea divină are un fundament biblic foarte precis, care ne permite să ne adresăm lui Isus Hristos cu o încredere absolută. Descoperirea biblică ne pune în lumina lucrarea lui Isus pe cruce pentru mântuirea și vindecarea noastră.

„El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedeapsa, care ne dă pacea, a cazut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.” (Isaia 53:5).

„El a purtat păcatele noastre în trupul Său pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănilor Lui ați fost vindecați.” (1Pet.2:24).

„Seara, au adus la Isus pe mulți îndrăciți. El, prin Cuvântul Lui, a scos din ei duhurile necurate, și a tămăduit pe toți bolnavii, ca să se împlinească ce fusese vestit prin prorocul Isaia, care zice: „El a luat asupra Lui neputințele noastre și a purtat boalele noastre.” (Mat 8:16-17).

Dacă ai suficientă credință ca să fi mântuit, ai suficientă credință ca să fi vindecat pentru că aceeași credință îți aduce și mântuire și vindecare în Numele lui Isus Hristos.

Rolul credinței

„Credința este o încredere în lucrurile nădăjduite, o certitudine cu privire la lucrurile nevăzute.” (Evr 11:1 NTR). Credința este o încredere deplină că ceea ce spune Dumnezeu este adevărat. Prin credința ceea ce este real în lumea spitaluală devine real în lumea materială. Credința nu este un efort de convingere pentru a spune „voi fi vindecat” sau „sunt vindecat” fără un fundament. O astfel de atitudine prin autosugestie, nu are nici o legătură cu mărturisirea credinței biblice. Credința, care obține vindecarea divină, se sprijină pe Cuvântul Lui Dumnezeu. „Credința vine în urma auzirii” (Rom 10:17). A crede înseamnă a fi de acord cu ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său.

Promisiunile divine

Învățați să vă bazați credința pe promisiunile divine. Multe dintre ele se referă la răspunsurile la rugăciune.

„Orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit și-l veți avea.” (Marcu 11:24).

„Orice veți cere în Numele Meu, voi face, pentru că Tatăl să fie proslăvit în Fiul.” (Ioan 14:13).

„Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav.” (Iacov 5:15).

„Domnul va însănătoși pe cel bolnav.” (Iacov 5:15).

„Rugați-vă unii pentru alți ca să fiți vindecați.” (Iacov 5:16).

„Deci, dacă voi care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu atât mai mult Tatăl vostru care este în ceruri, vă dă lucruri bune celor ce I le cer!” (Matei 7:11).

Trei mijloace pentru a pune credința în acțiune și a obține vindecarea

1. Rugăciunea

A te ruga înseamnă pur și simplu a cere lui Dumnezeu cu deplină încredere. „Cereți și vi se va da; oricine cere, capătă.” (Matei 7:7-8).

2. Punerea mâinilor

„Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu ... își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.” (Marcu 16:17-18).

3. Ungerea cu untdelemn

„Este vreunul dintre voi bolnav? Să cheme pe presbiterii Bisericii; și să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului. Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav; și Domnul îl va însănătoși.” (Iacov 5:14-15).

Acționați după Cuvântul lui Dumnezeu. Arătați-vă credința. Luați în posesie vindecarea promisă.

Carmen Buhnă

Biserica Noul Legământ
Târgu Mureș

Frumoasă și feminină?

*“Adevărata frumusețe izvorăște din sublim și simplitate”.
(Voltaire)*

Muză de inspirație pentru artiști, subiect inepuizabil pentru lumea întreagă, frumusețea feminină s-a aflat dintotdeauna în centrul preocupării umane. Fiecare secol în parte a încercat să-și contureze propriile tipare de frumusețe, a descoperit trucuri care dădeau impresia unei perfecțiuni feminine încercându-se chiar și o re-inventare a valorii conceptului în sine.

Încă din Antichitate s-au stabilit arhetipuri, s-au încheșat mituri și s-au inovat noi rețete de înfrumusețare. Reginele, zeițele, preteșele mai apoi fotomodelele, divele zilelor noastre ilustrează acest cult al perfecțiunii atât de efemere în oglinda istoriei.

Egiptenii au fost unul din popoarele care puneau frumusețea la rang de cinste. Egiptencele foloseau pentru igiena corporală zilnică apa minerală din izvoare, și își aplicau masca de argilă pe întreg corpul, de pe malurile nisipoase ale Nilului. Măști de exfoliere aplicate pe trup erau obținute dintr-un amestec de uleiuri esențiale și nisip. Ritualul de curățare era urmat de ungerea trupului cu uleiuri obținute din măsline sau palmier la care se adăugau plante frumos mirositoare.

În Sparta și Atena ideea de frumusețe era definită printr-o unire a sprâncenelor cu praf de cărbune, iar buzele se pictau în roșu. Romanii, în schimb, aveau un cult al parfumului și al îngrijirii pielii, băile publice reprezentând adevărate instituții de înfrumusețare. În Evul Mediu femeile erau considerate frumoase dacă aveau o frunte înaltă, iris în nuanțe ce aminteau de bijuteriile emailate și sprâncene mici și subțiri.

În Renaștere, frumusețea constituia combinarea a trei culori: roșu, alb și negru. Pielea, dinții și mâinile trebuiau să fie izbitor de albe, buzele, obraji și unghiile erau considerate atractive doar dacă erau roșii, iar ochii, sprâncenele și genele erau considerate feminine dacă aveau culoarea neagră, iar pentru că se purta talia foarte îngustă, femeile se foloseau de corset pen-

tru a o subția. Iar astăzi feminitatea parese că a găsit noi mijloace de înfrumusețare și anume chirurgia estetică.

Până la urmă ce nu face o femeie ca să fie frumoasă? Dar oare în asta se rezumă frumusețea și feminitatea noastră? Putem vorbi de o frumusețe fizică și doar atât?

Răspunsul la întrebarea noastră ni-l dă chiar împăratul Solomon în Proverbe 31 spunându-ne că “... frumusețea este trecătoare”. Așadar trecând dincolo de chipul angelic feminin efemer care de-a lungul istoriei a fost de atâtea ori creionat și remodelat după varii tipare ale frumuseții, găsim o inimă curată plină de dragoste, bucurie, pace, răbdare, bunătate, generozitate, credință, blândețe... (Galateni 5:22) găsim adevărata frumusețe feminină!

Așa a fost creată frumusețea de la început, chiar dacă, în ziua de azi, am uitat de ea, am uitat că propria noastră strălucire vine din interior și că ea este cheia succesului, ce va face ca oamenii să vadă în noi frumusețea.

Un om ascuns al inimii, un caracter nepieritor al unui duh blând și liniștit (1Petru 3:4) sunt ceea ce dau contur ideii de frumusețe interioară.

Una dintre putinele femei care au luat premiul Nobel pentru literatură, Gabriela Mistral, ne dezvaluie că **“Frumusețea este umbra lui Dumnezeu asupra Universului.”** El este cel care admiră frumosul din noi, El se uită la caracterul nostru, la omul nostru lăuntric așadar îndrăznește să cauți să vezi prin ochii tăi, în sufletul tău. Bucură-te pentru ceea ce ești și fii frumoasă și feminină prin ceea ce ai în interiorul tău!

Camelia Mărginean
Biserica Filadelfia
Târgu Mureș

Călătorie în ISRAEL

Aceste impresii au fost scrise după prima călătorie făcută în Israel în anul 2008. De atunci încoace am mai fost acolo de câteva ori și Domnul continuă să mă cheme în țara sfântă ca să binecuvântezez Israelul cu prezența Lui și cu mijlociri.

Israelul este țara călătoriilor sfinte ale primilor patriarhi, este țara care a dat umanității Biblia și care a dat lumii pe Mântuitorul nostru Isus Christos. Dacă creștinismul are o istorie de 2000 de ani în relație cu Dumnezeu lui Israel, evreii au o istorie de 4000 de ani în relație cu același Domn. Și El nu a uitat nici un Cuvânt pe care l-a promis față de evrei, de aceea noi ca Neamuri trebuie să ne întoarcem să ne cunoaștem rădăcinile. Cel mai important pasaj din Biblie despre planul și destinul lui Israel este în cartea Romani, capitolele 9 la 11. Este un mister de-al lui Dumnezeu explicat prin ilustrația maslinului. Ramurile bune (Israelul) au fost tăiate din măsline din pricina neascultării lor pentru ca apoi ramurile sălbatice (Neamurile) să fie altoite în măsline. Promisiunea lui Dumnezeu pentru evrei este că ei vor fi realtoți și toți vor fi parte a măslinei, care reprezintă în

ansamblu poporul lui Dumnezeu.

Atitudinea neamurilor față de evrei nu ar trebui să fie ignorantă față de promisiunile lui Dumnezeu, crezând că Domnul a încetat să lucreze cu poporul evreu, dar nici aroganță față de necredința lor din prezent. Suntem chemați în aceste vremuri mai mult ca oricând să ne rugăm pentru Israel și pentru pacea Ierusalimului. Așa cum este promisiunea din Ps. 122, cei ce se roagă pentru pacea Ierusalimului, ei însuși primesc odihna, sunt binecuvântați și grăbesc venirea Domnului, instaurarea stăpânirii Domnului Păcii.

Ierusalimul este tradus cu orașul păcii. Este cetatea lui David și locul unde Domnul Isus și-a încheiat lucrarea Sa, dându-și viața pe cruce, afară din cetate, pe dealul Căpățânii. Pe ușa mormântului lui gol astăzi scrie: “El nu este aici, a înviat”! Mii și mii de vizitatori din toate colțurile lumii vin mânați de o chemare lăuntrică să se închine la Ierusalim, sau doar să cunoască despre pământul sfânt. Este incredibil cum într-un loc așa de mic ca orașul cel vechi al Ierusalimului să poată încăpea atât de mulți oameni! Citirea Bibliei acolo este atât de reală, când umbli pe Via Dolorosa, sau vezi locul fostului Templu al lui Solomon sau strigi din toată inima către Dumnezeu: „Voi chema Numele Domnului în mijlocul Ierusalimului!” Acolo ai ocazia unică să te rogi lângă un evreu la Zidul Plângerii. Este o rugăciune înălțată acolo de către evrei și creștini, pe care Domnul o va aduce la îndeplinire curând: „Vino Mesia!”

Cetatea e înconjurată de „munți”, care de fapt nu sunt mai înalți decât niște dealuri. Un munte special în economia lui Dumnezeu este Muntele Măslinilor. Acolo Isus a plâns

pentru Ierusalim, căci nu a cunoscut vremea când a fost cercetat de Domnul, este locul pe unde a intrat în Cetate călare pe un măgăruș, acolo este grădina Ghet-simani, locul unde El s-a înălțat la cer și unde se va reîntorce, așa cum a promis, punând piciorul mai întâi pe Muntele Măslinilor înainte de a intra în cetatea Marelui Împărat, Ierusalimul.

Israelul este un loc al minunilor trecute, prezente și viitoare. Formarea statului modern al lui Israel în 1948 este cea mai mare minune a secolului trecut. Țara devine tot mai frumoasă și cu puțință de locuit. Ea își va primi fiii săi, evreii, care acum sunt împrăștiați în lume, mai ales în țările din vest, unde locuiesc 6 milioane de evrei, adică tot atația câți sunt în prezent în Israel. Restaurarea atâta fizică cât și spirituală a lui Israel se desfășoară azi sub ochii noștri. Vechii patriarhi înălțau altare și se închinau lui Elohim. În prezent are loc o reînviore spirituală a acelor locuri și a Ierusalimului, locul cortului lui David, până când Ierusalimul va fi o laudă pe întreg pământ. Noi toți suntem parte a ceea ce face Dumnezeu cu poporul Israel, nu doar ca spectatori, sau sub puterea veacului acestuia care dorește să ne hrănească cu antisemișm, ci rămâne o întrebare pentru fiecare: care este rolul nostru în a sta de partea Israelului în aceste vremuri? Este o întrebare centrală în inima lui Dumnezeu și trebuie să o luăm în serios. Astfel evreii și credincioșii dintre Neamuri vor deveni „un singur om în Christos Isus.” (Efes.2:11-22)

Luminița Buhnă

Experiențe

Aș dori să împărtășesc cititorilor, câteva aspecte ale experiențelor care le-am avut în ultimii ani petrecuți în străinătate. Modul prin care Dumnezeu m-a învățat cum să fiu biruitoare asupra problemelor și situațiilor cu care m-am confruntat.

Începutul a fost greu, necunoscând pe nimeni, ajungând într-o lume străină, mi se părea că viața mea trece "prin pustiu". Nu mă puteam baza pe prieteni, familie, biserică, eram eu și soțul cu Dumnezeu. În acest pustiu Dumnezeu a început să mă învețe lucruri noi pe care trebuia să le aplic în viața mea ca să pot învinge situațiile în care eram.

- Primul lucru care a trebuit să-l practic în fiecare zi era dezvoltarea relației mele personale cu Dumnezeu, știind că numai așa voi putea rămâne în picioare. Și în țară aveam timpul meu în prezența Lui, dar acum acest timp era ceva mai special. Mă închinam și Îl laudam în timp ce ascultam muzică de laudă și închinare, stând în rugăciune și mijlocire în prezența Domnului. Duhul Sfânt mă umplea cu pace, bucurie, siguranță, simțeam că e cu mine.

Cred că în viața fiecărui copil al lui Dumnezeu, lucrul cel mai important trebuie să fie relația sa personală zilnică cu Domnul, numai așa poți să Îl cunoști mai mult.

- A doua experiență destul de dură pentru mine, a fost starea de îngrijorare care mă cuprindea din cauza faptului că am lăsat cei trei copii acasă, în țară. Cu toate că erau majori, tot copii erau pentru mine și niciodată până atunci nu îi lăsasem singuri. Eram copleșită de gânduri care îmi produceau o stare de neliniște și îngrijorare, din această cauză slăbisem 5 kg în 3 luni. Atunci soțul meu mi-a zis că îngrijorarea vine în urma neîncrederii în Cuvântul lui Dumnezeu, ceea ce este egal cu NECREDINȚA. Trebuia să învăț să fiu biruitoare împotriva duhului de îngrijorare, dar cum? Soțul meu m-a întrebat: "Tu crezi cuvântul lui Dumnezeu? Ce fel de credință ai? Este numai teoretică? Trebuie să pui în practică credința."

Duhul Sfânt ne-a călăuzit să căutăm promisiunile Lui din Cuvânt, să le credem și să le proclamăm în rugăciune. Astfel am început să citesc Biblia cu alți ochi. Observam fiecare verset care era promisiunea Lui, îl scriam, îl memoram, apoi mulțumeam în rugăciune Domnului pentru ele. Am învățat să cred Cuvântul. Dacă este promis, Dumnezeu nu poate să mintă. Atunci este real pentru mine și are putere peste viața mea în momentul când îl proclam. Mijloceam

pentru copiii mei în rugăciune proclamând promisiunile care declarau protecția și ocrotirea lui Dumnezeu, ca: Isaia 41:10, Psalmul 121:3,7,8, 2 Tesaloniceni 3:3, Matei 28:20, etc. Numai harul și credințioșia Lui au păzit viața copiilor mei. Eu nu-i puteam păzi.

Poate și tu te confrunți cu diferite îngrijorări privind aspecte sau probleme pe care tu nu le poți rezolva sau controla. Încrede-te orbește în Cuvântul lui Dumnezeu. Avem promisiuni pentru orice situație. Proclamă Cuavântul cu autoritate și credință și situația se va schimba. Dumnezeu este în control în viața noastră atunci când rămânem în ascultare de cuvântul Lui.

- Al treilea lucru care m-a învățat Dumnezeu, a fost dezvoltarea unei atitudini de mulțumire 1 Tesaloniceni 5:18.

Am trecut prin situații dificile experimentând ce înseamnă să fiu mai întâi un timp fără soțul meu și apoi fără copii. Uneori eram ispitită să cârtesc și să fiu nemulțumită de situația în care eram. Însă această situație m-a învățat să prețuiesc și să îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru familia mea. Am realizat ce important este relația din familie. Și acest lucru ne-a unit mai mult, și ne-am prețuit mai mult. Cred că cel mai important lucru după relația noastră cu Dumnezeu, este relația noastră cu familia, fiind răspunzători înaintea lui Dumnezeu pentru copiii ce ni i-a încredințat.

În fiecare zi aduceam o rugăciune de mulțumire pentru toate lucrurile (familie, sănătate, protecția și purtarea de grijă a Domnului, pentru ceea ce sunt în El și pentru ce este El pentru mine). Acest lucru îmi umplea inima de pace, bucurie, siguranță și dragoste.

Ne confruntăm cu timpuri grele, probleme, neajunsuri, boli, dar dezvoltând o atitudine de mulțumire, Dumnezeu ne dă putere să trecem mai ușor prin ele, să le învingem. Mulțumirea înseamnă și recunoștință, acceptarea a ceea ce Dumnezeu vrea să modeleze și să formeze în noi prin orice situație trecem prin viață. Primește și mulțumeste pentru lucrurile cu care te-a binecuvântat Dumnezeu în Cristos, pentru ceea ce ești prin El, și nu uita că "toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce îl iubesc pe El..." Romani 8:28.

Doresc din toată inima ca Dumnezeu să ne binecuvinteze ca să putem fi biruitori prin El.

Magda Simon

Femeia

Creată de minte-nțeleaptă,
A Sfântului Rege Divin
Ai fost dăltuită din coastă,
Să fii mângâiere și alin

Și eu ... și tu, avem locul în care
Pentru o vreme, aici pe pământ,
Prin greu, prin ușor, prin orice-ncercare
Dăm slavă și cinste Domnului Sfânt

În casa ce Domnul ți-a dat-o
Vremelnice aici pe pământ
Să fii mesagerul Eternului Rege,
Prin rugă, purtare și cânt.

Tu mamă, soție și fiică,
O! Câtă încredere are
Acel ce făcuse din tine,
O fiică de vieți dătătoare!!

Sămânța ta fiică, zdrobise,
Al șarpelui cap pe vecie,
Fii demnă de-ncrederea dată,
Tu mamă iubită și scumpă soție.

Înalță-ți spre cer rugăciunea,
Și lacrimi să-ți cadă pe obraz.
Adună-ți în rugă căminul
Căci Domnul, te-ascultă chiar azi.

Iar mâine, la fel ... mulțumită,
Dă slavă Aceluia care,
Pe cruce muri pentru tine
Prin El, tu primit-ai iertare.

Vituș Nuța
Biserica Betania, Târgu Mureș

Găluște cu prune

Pentru aluat:

- 1 kg cartofi
- 100 g făină
- 100 g gris
- 2 ouă
- 1 linguriță unt

Pentru umplutură:

- apox. 25 prune mici
- zahăr (2 linguri)
- scorțișoară

Pentru finisare:

- 100 g unt
- 300 g pesmet
- 100 g zahăr
- 1 linguriță scorțișoară

Mod de preparare:

Cartofii se spală și se pun la fiert în coajă. După ce s-au răcit se curăță și se dau prin mașina de tocat. Apoi se adaugă ouăle, făina, grisul și untul.

Prunele se spală, se scot sâmburii având grijă să rămână întregi. Într-o tigaie se rumenește pesmetul în unt și se adaugă zahărul și scorțișoara.

Din aluatul obținut se modelează găluștele, în mijlocul cărora se pun prunele. Pentru modelare se folosește puțină făină.

Se pune la foc un vas cu apă (1,5 L) cu 1 linguriță de sare, când clocotește se adaugă găluștele și se fierb aproximativ 10 minute (până ce se ridică la suprafață). Se scot din apă, se scurg și se trec imediat prin amestecul de pesmet.

Persida Sas

Biserica Bethel, Târgu Mureș

Castraveți murați

Ingrediente:

- 6 kg castraveți
- Cimbru
- Mărar
- Frunze țelină,
- Boabe muștar
- Piper
- Hrean
- 3 litri apă
- ½ litri oțet
- 10 linguri zahăr,
- 3 linguri sare
- Salicil
- Dafin

Mod de preparare:

Castraveții se spală se opăresc în apă cu sare și se lasă câteva ore până se răcesc. După ce se răcesc se așează în borcane, se pune între ei dafin, cimbru, mărar, hrean, boabe de muștar, piper, frunze de țelină și salicil.

Se fierbe apa cu oțet, zahăr sare și se pune fierbinte peste castraveți, apoi se pune în dust cald.

Lidia Oltean

Biserica Betania

Târgu Mureș

Prăjitură cu ananas

Ingrediente pentru blat:

- 6 albușuri
  - 240 grame zahăr
  - 120 grame nucă de cocos
  - o vanilie
- 2 linguri de făină

Ingrediente pentru cremă:

- un compot de ananas (400gr)
- 6 linguri de zahăr
- 6 gălbenușuri
- o budincă de vanilie
- un pachet de unt

Mod de preparare (blat):

Albușurile se bat spumă, se adaugă zahărul, vanilia, nuca de cocos și făina. Blatul se coace la foc mic.

Mod de preparare (cremă):

Se amestecă zahărul cu gălbenușurile, budinca și siropul de la compot. Se pune la foc mic și se amestecă până ce se îngroașă. După ce s-a răcit se amestecă cu untul bătut spumă, se adaugă bucățile de ananas (cubulețe de 1 cm). Crema obținută se pune peste blat, iar peste cremă se presară ciocolată albă sau cocos.

Astrmul, o boală modernă

Astrmul este una din cele mai frecvente boli din zilele noastre fiind un barometru pentru nivelul de poluare din lume.

Este o boală inflamatorie cronică a căilor aeriene (tuburile care transportă aerul spre plămâni) care determină obstrucția (îngustarea) lor. Frecvența bolii este de aproximativ 5% din populația generală ceea ce înseamnă la ora actuală cca 300 milioane de oameni din întreaga lume (conform Global Burden for Asthma) și este în creștere în ultimii ani datorită creșterii expunerii la alergeni, accentuarea poluării atmosferice, a infecțiilor respiratorii frecvente în copilărie.

Factorul predispozant pentru astm este ATOPIA (popular alergă) adică predispoziția genetică de a dezvolta un răspuns exagerat la aeroalergenii obișnuiți. Asta înseamnă că, deși noi toți suntem expuși zilnic la aceleași substanțe, nu toți dezvoltăm această boală sau alte boli alergice.

Factorii cauzali în producerea astmului:

1. Aeroalergenii, adică alergeni din aerul atmosferic:

- Alergenii de interior: acarienii din praful de casă, pardoseli, mochete, covoare, cuverturi.

- Alergeni de la animale: din secrețiile, urina, fecalele, perii pisicilor în special, ale papagalilor, gâdacilor.

- Fungi: mușegaiuri din spații întunecoase, umede, slab ventilate.

- Alergenii de exterior: polenuri din arbori (predomină primăvara), din ierburi (predomină la sfârșitul primăverii), din buruieni (predomină vara și toamna).

2. Alergenii profesionali:

- Proteine din plante: făina, praf de cereale, praf de bumbac, praf de lemn. Profesii expuse la risc fiind: brutari, tâmplari, profesiunile medicale, veterinari, persoanele ce lucrează la ferme de păsări.

- Substanțe chimice: anumite antibiotice, dezinfectante, formaldehida, nichel, crom, cobalt. Profesii expuse la risc fiind cele din industria plasticului, vopsitorii, rafinarii, industria detergenților, suflătorii de metale.

3. Aspirina și antiinflamatoarele nesteroidiene de tipul Ibuprofen, Indometacin și Diclofenac.

Factorii adjuvanți în producerea astmului: fumatul pasiv pentru copii, poluanții aerieni de exterior (rezultați din arderea combustibililor), poluanții aerieni din interior (rezultați în cursul preparării alimentelor, a încălzirii locuinței cu gaz metan, lemn, cărbune), infecțiile respiratorii virale.

Cum se manifestă astmul?

Suspiciunea de astm se ridică pe existența următoarelor simptome:

- dispnee, adică dificultatea de a respira, greutatea în respirație (în special în expir)
- wheezing, adică respirație suierătoare (se mai spune că fluieră pieptul)
- tusea seacă
- senzația de constricție toracică, adică senzația de apăsare la nivelul cutiei toracice.

Simptomele sunt variabile în timp, pot apare și ziua și noaptea, predomină noaptea sau dimineața devreme, apar în prezența unui factor declansator: efortul fizic, expunerea la alergeni amintiți, emoții puternice, la locul de muncă (pentru cei cu alergeni profesionali).

Diagnosticul se bazează pe simptome și pe testele funcționale respiratorii din care spirometria este testul de bază.

Tratamentul astmului este format din:

- medicație de control sau de fond care se administrează zilnic, pe o durată îndelungată de timp pentru a obține controlul bolii.

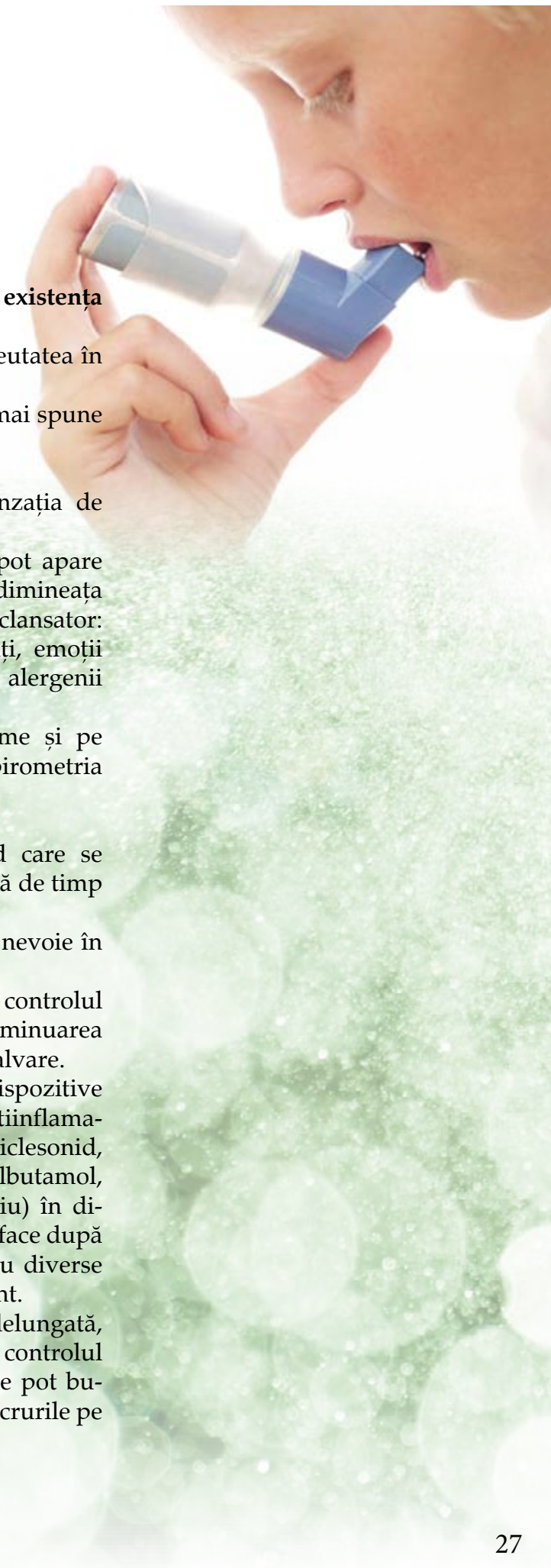
- medicația de salvare, care se dă la nevoie în cazul apariției « crizei » de astm.

Foarte important de reținut este căci controlul bolii prin medicația de control duce la diminuarea până la dispariție a nevoii de medicație de salvare.

Medicamentele antiastmatice sunt dispozitive inhalatorii, acestea includ totdeauna un antiinflamator cortizonic (ex. Fluticazona, Budesonid, Ciclesonid, Beclometazona), un bronhodilatator (ex. Salbutamol, Salmeterol, Formoterol, Ipratropiu, Tiotropiu) în diverse combinații. Stabilirea tratamentului se face după evaluarea treptei de severitate a astmului cu diverse scheme de tratament adaptate fiecărui pacient.

Deși este o boală cu evoluție îndelungată, medicamentele antiastmatice pot duce la controlul bolii. Oamenii care își controlează astmul se pot bucura de o viață plăcută și își permit să facă lucrurile pe care și le doresc.

Erika Moga

Centrul Medical MATER

Servicii medicale:

Dr.Grif Ecaterina

Medic Primar Obstetrică Ginecologie

- Obstetrică Ginecologie
- Ecografie 4D

Dr.Esanu Odeta

Medic Primar Obstetrică Ginecologie

- Obstetrică Ginecologie
- Ecografie 4D

Dr.Lutencu Lilia

Medic Specialist Obstetrică Ginecologie

- Obstetrică Ginecologie
- Ecografie 4D

Dr.Văcar Mihaela

Medic Specialist Radiologie –Imagistică Medicală

- Ecografie mamară
- Ecografie tiroidană
- Ecografie abdominală și generală

Dr.Buhnilă Carmen

Medic Specialist Medicină de Familie-Competentă

- Ecografie Generală
- Ecografie abdominală și generală

Servicii gratuite:

- Test de sarcină
- Consiliere psihologică
- Consiliere în criză de sarcină
- Consilierea femeii cu sindrom post-avort
- Cursuri de pregătire prenatală
- Programe educative pentru tineret

„Alături de tine când ai nevoie”

www.ioanadecor.ro

tel: 0743-161.232

ioana
decor

Agencia Joana Decor dorește să vă dea o mână de ajutor în organizarea evenimentului special din viața dumneavoastră.

Echipa noastră vă oferă o gamă diversă de servicii, începând de la wedding planning și consiliere, aranjamente florale până la place carduri, indiferent de tematica evenimentului.

Dorim să vă oferim din experiența noastră și combinăm ideile dumneavoastră cu imaginația noastră, și vă garantăm ca vom realiza o nuntă cu o personalitate unică.

"Cheia celui mai reușit eveniment este imaginația"

"LIGIA SEMAN este o cunoscută scriitoare creștină, romanele sale, Funiile dragostei, Handicapul cunoștinței, Tragedie și triumf, devenite bestseller-uri, s-au și bucurat de un real succes în rândul publicului larg, iar cartea de studiu devoțional și psihoterapie feminină adresată femeilor, Domnind peste împrejurările vieți, a constituit o provocare la autoanaliză și un pas semnificativ pe calea spre vindecarea interioară a multor femei și a numeroase

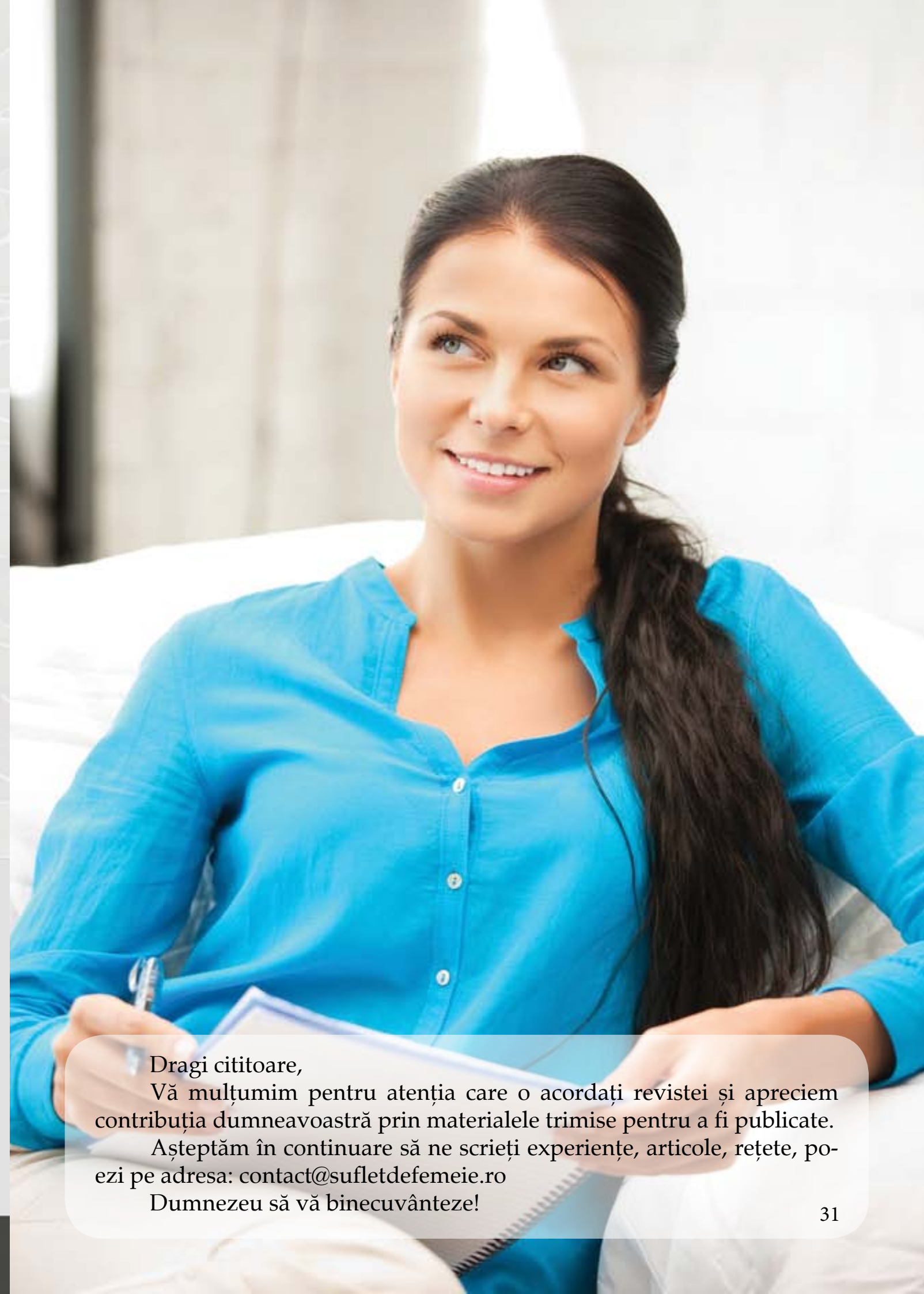
VIAȚA TA ESTE O ADUNĂTURĂ DE CIOBURI? Ligia Seman îți oferă în Portrete din cioburi soluții la probleme legate de: relații premaritale, relații familiale, crizele vârstelor, crize emoționale. Portrete din cioburi este un roman psihologic deoarece prezintă cu minuțiozitate trăirile personajelor în diferitele confruntări cu neașteptate cotituri ale vieții. Citindu-l îți poți identifica frământările, și găsi răspunsurile pentru restaurarea vieții.

LIGIA SEMAN A FOST ACOLO! E greu să povestești despre iadul divorțului dacă nu i-ai respirat miasmele. Faptul că Ligia a ieșit cu bine din abisul unei copilării damnable și că este în stare să ne arate nu doar drumul, ci și Steaua Polară după care s-a orientat, o califică pentru a deveni o călăuză vrednică de a fi ascultată, cu atât mai mult cu cât familia a devenit o parte esențială a operei sale.

Cristi Țepeș - redactor TVR1 România

Comenzi: Tibi Seman 0748144689 și ligiaseman@yahoo.com
Romanele Librăriile Kerigma, Librăriile CLC sau Librăriile Alexandria.

Dragi cititoare,
Vă mulțumim pentru atenția care o acordați revistei și apreciem contribuția dumneavoastră prin materialele trimise pentru a fi publicate. Așteptăm în continuare să ne scrieți experiențe, articole, rețete, poezi pe adresa: contact@sufletdefemeie.ro
Dumnezeu să vă binecuvânteze!

CONTACT: sufletdefemeie.ro; contact@sufletdefemeie.ro

Biserica Penticostală BETANIA:
str. Pavel Chinezu nr. 5, Târgu Mureș
Biserica Creștină NOUL LEGĂMÂNT:
str. Cuza Vodă nr. 22, Casa Sindicatelor, et.3, sala 53, Târgu Mureș
Biserica Penticostală FILADELFIA:
str. Substejăriș nr. 17, Târgu Mureș
Biserica Penticostală BETHEL:
str. Aranz Janos nr. 24-26, Târgu Mureș